

פרשת ויצא

"וַיִּגְדַּע יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אַבְיָה הוּא.."

(בראשית כ"ט י"ב)

בבלי – מסכת "מגילה" (י"ג:)

"וַיִּגְדַּע יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אַבְיָה הוּא."

שאלה: וכי אחי אביה הוא? והלא בן אחות אביה הוא!

תשובה: אלא, (כך הוא) אמר לה: "מינסבא (האם תינשא) לי?"

אמרה ליה: "אין (כן), מיהו (אבל) אבא רמאה (רמאי) הוא ולא יכלת ליה (תוכל לו)".

לכך אמר לה: "אחיו אנא (כמוהו אחיה אני) ברמאות".

אמרה ליה: "ומי שרי לצדיקי לסגויי ברמיותא (האם מותר לצדיקים ללכת ברמאות)?"

אמר לה: "אין" - (כן) שנאמר: **"עם נבר תתבר ועם עקש תתפל"** (שמואל ב' כ"ב כ"ז).

***מסקנה:** עם כל אדם יש לנהוג כראוי לו.

"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לֵבָן הֲבֵה אֶת אֲשֵׁתִי כִּי מָלְאוּ יָמֵי וְאַבְרָאָה אֱלֹהֵי"

(בראשית כ"ט כ"א)

צייר: צ'ארלס פוסטר, 1897 (אוהיו, ארה"ב)

שיעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

ימי החול		שבת פרשת ויצא	
05:20-05:15	זמן תפילין / טלית	16:24	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	16:35	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)		שיעור הלכה אקטואלית
08:30	שחרית ג' (בביה"כ)		
08:50-08:46	סוף זמן ק"ש	06:45	שחרית א'
		08:30	שחרית ב'
16:30	מנחה וערבית	16:14	13:30, 12:30 מנחה
16:40-16:44	שקיעה	16:45	לימוד הורים וילדים
20:10	ערבית	17:19	צאת השבת

שבת
שלום

ציר ההחלואות

בפרשתנו יעקב יוצא לדרכו מבאר שבע ושם פעמיו אל דודו – לבן הארמי היושב בחרן. בדרכו הוא עוצר לחניית לילה ובחלומו הוא רואה מלאכי א-לוהים עולים ויורדים בסולם: ויקרא שם המקום ההוא בית א-ל' (כ"ח-י"ט). אברהם - סבו של יעקב, קדם לו ביחסו המיוחד למקום: ויעתק משם ההרה מקדם לבית א-ל ויט אהלה.. ויבן שם מזבח לה' ויקרא בשם ה' (י"ב-ח').

על פי המיתולוגיה הכנענית שסימנים לה נמצאו בממצאים ארכיאולוגיים, כונה ראש האלים – "אֵלִי" (EL). לדעתם של מספר חוקרי מקרא, הכנענים המקומיים שהיו עובדי אלילים (פגאניים), קידשו מטעמים את המקום עוד קודם לתקופת האבות.

יעקב התעורר נפעם מחלומו: "ויאמר: מה נורא המקום הזה, אין זה כי אם בית אלוהים וזה שער השמים" (כח-יז) ובאותו הרגע מעניק למקום קדושה יתרה למאמינים בא-ל אחד ויחיד (מונותאיסטים). יעקב מוסיף להצהרתו סממן פיסי נוסף של קדושה: "ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה ויצוק שמן על ראשה" (כח-יח). האמונה בקדושת אבנים היתה למנהג עתיק עוד משחר האנושות והמשיכה אצל כלל הדתות. ביהדות-אבן השתייה' בהר הבית, בנצרות- 'אבן המשיחה' בכנסיית הקבר ובאסלם - 'האבן השחורה' הכעבה במכה.

בפרשתנו מסופר על שמה הקודם של העיר: "ויקרא את שם המקום ההוא בית אל, ואולם לוז שם העיר לראשונה" (כ"ח י"ט). בין 31 ערי המדינה של מלכי כנען שהובסו על ידי יהושע מופיעה העיר 'בית אל' (י"ב-ט"ז) והיא נמצאה בנחלתו של שבט בנימין (י"ח-כ"ב). מאוחר יותר 'בית אל' חזרה לידיים כנעניות במהלך האנרכיה שנוצרה כתוצאה מהוואקום המנהיגותי שהותיר אחריו יהושע.

בספר שופטים (א' כ"ב – כ"ו) מסופר על כיבושה מחדש של בית אל, ע"י לוחמים מבית שבט יוסף (השבטים: אפרים ומנשה) בעזרתו של משת"פ (מלשין) תושב המקום שגילה להם את מקום הכניסה המוסתר של העיר ובתמורה מקבלים הוא ומשפחתו את חייהם (תזכורת לרחב בסיפור המרגלים ביריחו). הם עולים צפונה לארץ החיתים ובונים שם עיר חדשה ומעניקים לה את השם "לוז".

עם הקמת בית המקדש בירושלים מאוחר יותר על ידי שלמה, בית אל איבדה מחשיבותה, אך לא לזמן רב. בקרב הירושה לאחר מותו של שלמה, נוצר קרע עם מלכה הראשון של ישראל - ירבעם בן נבט בן לשבט אפרים שהקים את ממלכתו עם עשרת השבטים. ירבעם בנה מקדש חלופי בבית אל וקבע בו את מרכז הפולחן, כיאה למקום בו הוצב סולם המלאכים בחלומו של יעקב וקודש על ידו לראשונה. הוא בנה במקביל מקדש (משני) נוסף בעיר "דן" שבצפון הארץ (מלכים א' י"ב-כ"ה).

שני המקדשים, בבית אל ובדן, שרדו כ-200 שנים עד לנפילת ממלכת ישראל בידי האימפריה האשורית (722 לפנה"ס), הגלייתם של הישראלים לבבל, והחלפתם בתושבים בבליים.

בית אל המקראית מזוהה עם 'תל ביתין' השוכן בכפר הערבי "ביתין" - מדרום מזרח לשוב בית אל הישראלי - 19 ק"מ צפונית לירושלים.

אנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

פ"ע צט עיר – פרשת ויזא

בעצה אחת עם עורך העלון המסור, אנו מכריזים בזאת על ייסוד פינה חדשה ביעלים. כפי שכבר נרמז מהכותרת, נשתדל בכל שבוע (בלני"ד) להגיש בפניכם שילוב של דבר תורה ושיר, ממעיינות ההגות היהודית והשירה העברית המוכרת והמקורית, בנסיון להאיר רבדים שונים של רעיון מסוים בפרשה.

ללכת, לשבת לשכב

ניתן להתבונן על סיפורו של כל אחד מהאבות כסיפור בפני עצמו, המכיל דמות ראשית, דמויות משנה, התחלה אמצע וסוף. ניתן גם להבחין באלמנטים תוכניים וספרותיים הקושרים את כל הסיפורים לסיפור אחד כולל, ממנו ניתן ללמוד את מה שנסתר במבט המצומצם.

בשנה שעברה שמתתי לב לעובדה המעניינת לפיה **הבטחת ירושת הארץ תמיד סמוכה לפעולה שאותה הגיבור עושה או מצווה לעשות**. אצל **אברהם** בפרשת לך-לך אנו מוצאים את הציווי **לראות** ואז **ללכת**: "שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה... כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה, לָךְ אֶתְנַנֶּה, וּלְזַרְעֶךָ, עַד-עוֹלָם... קוּם הַתְּהַלֵּךְ בְּאָרֶץ, לְאֶרֶץ כְּנָעַן וּלְרַחֲבָה..." (בראשית יג טו-יז)

אצל יצחק, בפרשת תולדות, ירושת הארץ מותנית במגורים ובישיבת קבע בשדות מערב הנגב: "וַיֵּרָא אֵלָיו ה', וַיֹּאמֶר אֵל-תֵּרַד מִצְרָיִם, שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ. גוֹר בְּאֶרֶץ הַיַּזְרְעֵל, וְאַהֲיָה עִמָּךְ וְאַבְרָכְךָ: כִּי-לָךְ וּלְזַרְעֶךָ, אֶתְנוּ אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת... וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר." (בראשית כו ב-ד)

בפרשתנו, כשיעקב מגיע לבית אל, לוקח מאבני המקום ושוכב על האדמה, הוא זוכה להבטחת הארץ, תוך הדגשת השכיבה על הארץ: "וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מְרֹאשֹׁתָיו; וַיֵּשֶׁב בַּמָּקוֹם הַהוּא... הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ-- לָךְ אֶתְנַנֶּה, וּלְזַרְעֶךָ..."

ניתן לראות כאן מהלך ברור של **התפתחות החיבור והקשר לארץ** – ממצב של חיבור למקום דרך נופים יפים ומסלולים חביבים ("קום והתהלך בארץ...") דרך יצירת מחויבות וזיקה של מגורי קבע ועבודת האדמה, ועד למצב של חיבור פיזי ובלתי אמצעי עם הארץ, שעפריה ואבניה הופכים למיטה וכרית.

זכות גדולה זכה דורנו, ואין מדובר עוד רק בדרשה או פלפול יפה. כולנו מכירים את חווית ההנאה מנופי ארצנו והטיול בה, את המחויבות והשורשיות הנוצרים מבניית בית ומעבודת האדמה, אך אין דומה לחוויה של שינה ישירות על האדמה ומגע בלתי אמצעי באבניה. כל מי שזכה לישון תחת שמיים זרועי כוכבים בטיול, באימונים או בלחימה, כשבנינו ובין הרגבים מפרידות רק שכבות דקות של בד, יכול להבין לעומק מדוע "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך".

לילה / לאה גולדברג

הִנֵּה פְּעֻמֶיךָ קָרְבִים.	טֶנָּא מְלֵא כּוֹכְבִים,
הִרְעִידוּ רְבּוּא רְבִיבִים.	רִיחַ דְּשָׂאִים דּוֹבְבִים,
עֵמֶק,	עֵמֶק,
עֵמֶק בְּטֹל,	עֵמֶק בְּטֹל,
פּוֹעֵם לְבָבִי.	פּוֹעֵם לְבָבִי.

המשוררת מתארת חיבור בין אוהבים ובין שמיים וארץ.
האדם הוא בריאה של רוח וחומר, מבטו חובק את העולם ומצרף את פרי השמיים (הכוכבים ממלאים טנא) עם הצומח מן הקרקע. פעמים ופעימות מבטאים שניהם קצב קבוע, מתמשך, מחזור חיים ורגש.
בבית הראשון מצויינים בפירוש שלושה חושים: ראייה (זה האופן היחיד בו ניתן לחוש כוכבים), ריח וקול דובב. השורה הפותחת את הבית השני יכולה להתפרש דרך חוש השמיעה, ואולם אני מציעה כי הדוברת מרגישה את הצעדים דרך גופה השכוב על הקרקע וחש את תנודותיה.

אליאק וסלצית לזר

10 מי יודע? – אפרשת וי'א/ הרב ארי

(תשובות במהופך בתחתית העמוד הבא)

1. בשלושה מקומות בפרשה יעקב מתעסק עם אבנים. ציינו שני מקומות. מה הוא עושה איתן בכל פעם?
2. בשני מקומות בפרשה רואה יעקב מלאכים וקורא שם חדש למקום. מהם המקומות?
3. מנו את ששת בני יעקב הראשונים לפי סדר הולדתם.
4. 'ברחל בתך הקטנה' – הם מילים מהפרשה וגם ביטוי בעברית. מה משמעות הביטוי?
5. מיהם שני בני יעקב שבשםם שתי אותיות בלבד?
6. מדוע נקרא יוסף בשמו?
7. מי גנבה תרפים? מי גנב לב, אך בעל הלב נשאר בחיים?
8. כמה שנים עבד יעקב אצל לבן?
9. מי הרשע שזכה להתגלות של הקב"ה בלילה? מה נאמר לו?
10. המילה לוז מופיעה בפרשה פעמיים. באיזה הקשר?

שביצית כהלכתה – ע"ת בן'א/ה' הרב ארי

שאלה: הכנתי את הגינה כראוי לקראת השמיטה ובינתיים עלו בה עשבים. האם מותר כעת לנכש עשבים מהגינה הביתית?

תשובה: ניכוש וכיסוח אלו פעולות שחכמים אסרו לבצע בשנת השמיטה. אלא, שבניגוד למלאכות שאסורות מהתורה, מלאכות דרבנן מותרות לפעמים. כך למשל פוסק הרמב"ם על מלאכת השקיה (הלכות שמיטה ויובל פרק א הלכה י):

ומפני מה התירו כל אלה? שאם לא ישקה תעשה הארץ מלחה וימות כל עץ שבה, והואיל ואיסור הדברים האלו וכיוצא בהם מדבריהם לא גזרו על אלו.

תשובה למאמרו של בניה

בשבוע שעבר קבל בניה על כוונת הנהלת הקהילה לקיים שיח קהילתי בנושא מניין עדות המזרח. הטענה העיקרית, כפי שאני מבין אותה, היתה שקהילת סעד היא קהילה אשכנזית וכל מי שהתקבל לקיבוץ ידע זאת ועל כן עליו לקבל את דין התנועה ולא לנסות לשנות אותה מבפנים.

כנראה שמבחינה היסטורית הטענה שקהילת סעד היא קהילה אשכנזית היא טענה נכונה. השאלה היא מה המשמעות של העובדה הזו. האם זה אומר שבתור "קהילה אשכנזית" אין לנו את היכולת להכיל את מי ששונה? שכל מי שמגיע לקיבוץ היום חייב לשנות את עצמו כדי להתאים לקהילה? התפיסה הזו אולי היתה נכונה לקיבוץ של פעם, בו היה מצופה מכולם להיות "שווים". בקהילה מודרנית שפתוחה למגוון רעיונות ומאפשרת ביטויים שונים לפרקטיקה דתית (מניין נשים, מניין משתף, מניין קרליבך, מניין דשא ועוד) אין מקום לתפיסה כזו, שלא משאירה מקום למי ששונה. הכלה של שוני ומגוון היא סימן של חוזק הקהילה ולא של חולשתה.

הקיבוץ השתנה ואתו השתנתה הקהילה. בעשור האחרון יש קליטה ברוכה של משפחות רבות ותודה לאל, עדה, צבע עור ונוסח תפילה הם לא קריטריון לפסילה של משפחה מועמדת לחברות. בהתאם לשינוי בקהילה יש גם מקום לשינוי סדר העדיפויות הקהילתי. כפי שאני מבין את זה, אין בקיומו של מניין ע"מ ניסיון לשנות את האופי החברתי או הדתי של הקיבוץ. מעבר לזה, אני מאמין שבעצם היותו של הקיבוץ חברה דמוקרטית הקהילה מחויבת לעקרונות דמוקרטיים, וביניהם זכויות מיעוטים וקבלת השונה. זה שרוב האוכלוסייה בקיבוץ "אשכנזית" אין בה כדי לשלול את מקומם של בני עדות המזרח.

בניגוד לטענה של בניה, ש"נראה שמגישי הדרישה להקמת בית כנסת דוחים שוב ושוב כל הצעה המוגשת להם", במהלך השבוע יצא לי לדבר קצת עם אנשים שונים המתפללים במניין עדות המזרח ורובם היו פתוחים לרעיון השיח הקהילתי ואף מקבלים אותו בברכה.

מעבר לכך, אני חושב שמדובר פה בהזדמנות עבור הקהילה. אם התהליך הזה ייעשה בצורה נכונה, כששני הצדדים יהיו מוכנים לפשרות, יתאזרו בסבלנות ויביעו רצון לשתף ולהשתתף, קהילת סעד יכולה לצאת מזה חזקה מתמיד. **בחזון האוטופי שלי, אני רואה מבנה לצרכי דת בקרבת בית הכנסת הקיים בו יהיה בית כנסת בנוסח ע"מ לצד חלל המיועד לצרכי דת עבור כלל הקהילה – בר/ת מצוות, קידושים, שיעורים או סעודות מצווה.** הקרבה תאפשר קיומו של מרחב משותף עבור שני המניינים המרכזיים, כך שלא ייווצר קרע קהילתי וריחוק בין מתפללי המניינים השונים. זה בוודאי עדיף על המצב כיום, בו קיימים מספר מניינים במקומות מרוחקים בקיבוץ ואין מרחב שמאחד את הקהילה. במבט לעתיד, בו קהילת סעד תתרחב לא רק מבחינה מספרית אלא גם מבחינה מרחבית, זה רק הגיוני להקים בית כנסת חדש במקום שיהיה מרכזי לכולם לצד בית הכנסת הקיים.

מי ייתן ונשכיל לנצל את ההזדמנות הזו ונדע לשאוב כוח מאחדותנו ולא מאחידותנו.

אירן יניב

אוֹחִיפָּה אֶל-אֶחָפָּה פְּנִי אֶשְׁאֶלָּה אֲמַנּוּ אֲמַנּוּ אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה אֶשְׁאֶלָּה

בניסיון לתת מענה לדבריו של בניה ברזלי מן העלון של שבת שעברה אנסה להרחיב מעט מן העבר. כאשר החלפתי את מיכה רוזנטלר ז"ל, לפני כ-14 שנה בוועדת בית כנסת, העברנו שאלון בציבור. האפשרויות היו – להגדיל את בית הכנסת, להקים אחד נוסף או לשמר את המצב הקיים. כבר אז עלה צורך לתת מענה לאלו שרצו להתפלל בנוסח ע"מ. הציבור התחלק אז לארבע קבוצות, האחת שבקשה להרחיב את בית הכנסת, שנייה שבקשה להקים

אחד נוסף, שלישית שהסבירה שכל הגדלה רק תהרוס את מבנהו המיוחד של בית הכנסת שלנו וכמובן הייתה גם קבוצה שלא ענתה לשאלון כלל. בסופו של התהליך אז, נראה היה שאין הכרעה בציבור והמצב נותר כשהיה.

ועדת דת הנוכחית ערכה גם היא משאל כתוב והתפלגות הציבור הייתה דומה. ואז באה הקורונה, באופן טבעי התגבשו מניינים על פי צרכי הציבור ובהתאם ליכולות ההנהגה של מוקדי התפילות. לאורך כל תקופת הקורונה פעל מניין בנוסח ע"מ באופן קבוע, מסודר, תוך שהוא הולך וגדל. בני נוער וילדים של משפחות שזהו נוסח אבות אבותיהם השתתפו יותר ויותר בתפילות, על כן ניכרים היו הצורך והרצינות לתת מענה למציאות שאין חולק עליה.

גן רימון הישן אכן ניתן כמענה זמני אך הוא משמש לצרכים נוספים במהלך השבוע ועל כן ריהוט בית כנסת בסיסי כגון מקום להניח סידור או חומש בזמן התפילה, אין בו ועל המתפללים מדי מוצ"ש לערום את כל הכיסאות ולפנות את האולם.

מה נראה לעניות דעתי פתרון הולם וגם מענה קהילתי?

בית הכנסת המרכזי שלנו בסעד הוא גבוה מאוד, כל ניסיון למגן אותו יהרוס את יופיו ולא ייתן מענה שלם אלא חלקי בלבד. הצעתי היא לקחת הזדמנות זו של צורך בבית כנסת ע"מ וממוגן ולחבר שניים לאחד. להרוס את בית המדרש הגדול הקיים, ולצאת עוד לכיוון הגינה והשביל.

להקים בית כנסת שהוא בית מדרש ממוגן כולו לכתחילה. צורת הישיבה בבתי הכנסת ע"מ היא סביב, סביב, דבר שיכול להתחבר מצוין עם צורת הישיבה בבית מדרש. הצעה כזו נותנת מענה לצורך להישאר קהילה אחת, בה שיעורים, בריתות, שבתות חתן בר מצווה, שבתות שבע ברכות, וגם יציאת הלוויות, כולם, כולם, מתקיימים במרכז הקהילה ומותירים אותנו כקהילה אחת בעלת מרכז רוחני משותף. יחד עם זאת, קהילה מגוונת אשר נותנת מענה אמתי והולם לגיוון ולעושר הדתי בה.

בהזדמנות זו חשבתי שיהיה נכון להוסיף גם מטבח קידושים קטן במכלול המבנה של בית הכנסת. לגבי מימון – בכנס השמיטה של הקיבוץ הדתי, פגשתי בשר מתן כהנא ובעוזרו (שהוא מכפר מימון), הם בהחלט אמרו ששילוב פיקוד העורף, משרד הביטחון ומשרד הדתות יכול לתת מענה משמעותי, כמובן בתוספת תרומות שאנו נפעל להשגתן. בבחינת מה שנקרא – לא בשמיים היא. בהזדמנות זו אני קוראת לציבור לבוא לקחת חלק בשיח הקהילתי ביום ראשון הבא. נלבן יחד בשיתוף פעולה והקשבה את האמונות והדעות והשיח יביא לחשיבה מחודשת ופותחת לבבות של כולנו למען כולנו. כמובן שהצעתי היא רק אחת מני רבות וניתן להציע חלופות נוספות. מצרפת תרשים כללי להצעתי:

תהליך הקמת בית הכנסת לצ'יבור עדות המזרח - פנייה לקהילה

קהילת סעד היקרה,

אנו ערים לשיח הציבורי החשוב המתקיים בנושא בית הכנסת לציבור עדות המזרח. חשוב לנו לציין כי אנו בעד תהליך פתוח, ושיח מכבד וענייני, אשר נועד להקשיב האחד לצורכי השני, מתוך רצון כן ואמיתי להבין ולקדם את הצרכים האמיתיים הנדרשים. עד למכתב זה, ניהלנו את הדיון בצורה ישירה ומכבדת מול הנהלת האגודה, או מי מטעם, מתוך אמונה כי כלל טענותינו, והבנת צרכינו ישוקפו כהלכה לכלל הקהילה. אולם, נוכחנו לדעת כי המכתב אשר פורסם לפני כשבועיים באופן חד-צדדי (ללא שיתופנו, ואף ללא הכרותינו), ע"י המגשר וועדת דת, ובנוסף אליו, פרסומו של המכתב האישי לפני כשבוע, הבהירו לנו את שחשנו, כי לא כל המסרים, הנתונים והעובדות מוכרים לכלל הקהילה, ולפיכך, מצאנו לנכון להבהיר אותם באופן בלתי אמצעי, מול הציבור.

זכינו לשוב לארץ חמדת אבות, לאחר אלפיים שנות גלות, אנו חברי קהילת סעד, חברות/ים ותושבות/ים, דרי השכונה עם דרי הקיבוץ, המאחד והמשותף לנו בעניין זה הוא הצורך שלנו להתפלל בתפילה בנוסח עדות מזרח, תפילה בנוסח אבותינו. **צורך זה הוא כנה, אמיתי טהור וקדוש.** זהו לא רק צורך הלכתי, כפי שנאמר בגמרא במסכת פסחים (נ, ב): "כבר קיבלו אבותיכם עליהם, שנאמר שמע בני מוסר אביך, ואל תיטוש תורת אמך", אלא ממש עניין העוסק במאפיין של זהותנו, ובמסורת אבותינו, מסורת בת אלפי שנים, שאותה אנו רוצים גם להנחיל לילדינו ודור ההמשך שלנו. מאפיין זה הוא חלק מעצם היותנו יהודים, ישראלים וציונים, והוא חשוב לנו, כפי שהוא חשוב לכל עדה בעם ישראל, גם לאחינו האשכנזים.

אנו חושבים כי בקהילת סעד המגוונת, ישנו מקום לשיח ולתפילה בנוסח 'עדות מזרח', כפי שישנו מקום לשיח ותפילה לגוונים אחרים המתקיימים מזה שנים בקיבוץ. אנו רואים את חוזק הקהילה ביכולתה להכיל גם קבוצות מיעוט, ובמיוחד בנושא תפילה בנוסח אבות, עניין חשוב שאנו מצפים שיהיה לו קונצנזוס.

תפילה בנוסח 'עדות המזרח' הינה תפילה שונה במהותה ובדרך ביטוייה. תפילה זו נקראת בקול, ומתנגנת בשירה משותפת ע"י החזן והמתפללים, מילה במילה, כמעט בכל חלקיה. כלל הציבור משתתף בתפילה, זקנים עם נערים, ואף תינוקות של בית רבן היודעים לקרוא - לכל אחד ישנו חלק בו הוא משתתף ומביא עצמו לידי ביטוי. התפילה במניין עדות המזרח מתקיימת במאמץ משותף של כלל המתפללים (עשרות רבות), תפילה ללא דיבורים והסחות דעת.

בכדי לתאר את התמונה המלאה העובדתית, **חשוב לנו להוקיר את החלטת הנהלת האגודה** לאפשר לנו תפילה במקום זמני, ולקדם את התהליך להקמת בית כנסת של קבע. אולם, תהליך זה לא היה חף מטעויות, מקשיים, מהתעלמות, וחוסר פניות לבקשותינו. תהליך זה לווה בהחלפת בעלי תפקידים מטעם ההנהגה, בנוהל "חד גדיא" (המזכיר, שהחל עם מגשרת שנקטעה באופן חד צדדי בלי להודיע, שהעביר למנהל האגודה, שהתחלף, והחדש העביר להנהלה, ששכרו מגשר, שלבסוף הוציאו מכתב שגוי, וללא תיאום ושיתוף הציבור הספרדי, כולל קריאה לערב שיח שבו הודרנו מעצם קיומו וההכנות אליו).

למרות כל זאת, אנו פונים בלב חפץ, וביד מושטת לשיח מכבד ואמיתי, בו נוכל להציג את צרכינו, באופן בלתי אמצעי לקהילה, שיח בו נציג את בקשתנו להתפלל ולקבל קרקע המיועדת לצורכי ציבור (כן, גם אנו חלק מהציבור), בכדי להקים בית כנסת במימון חיצוני שלא על חשבון הקיבוץ. מתחילת התהליך הבהרנו כי אנו לא רוצים להתבסס על תקציב האגודה, וכי אנו נפעל לקדם מימון חיצוני באמצעות תרומות ומקורות חיצוניים.

המענה הזמני אשר ניתן לנו, חשוב, אך הינו **חלקי וזמני**. אנו שותפים למבנה משותף עם הנהלת הגיל הרך, מבנה צפוף, אשר אינו מותאם לתפילה (ציוד גן, מטבחון לצד ארון הקודש, מקום לעזרת נשים), אנו עורכים את כיסאות הפלסטיק בכל ערב שבת, ומקפלים אותם בחזרה, ללא מקום להניח סידור, וללא כיסא ישיבה קבוע וסביר. איננו יכולים להתפלל בחול המועד/תעניות כאשר ישנה פעילות של הגיל הרך. ולא זו בלבד, אלא גם שארון הקודש, ספר התורה, ובימת שליח הציבור הינם תרומה זמנית של חבר המניין.

ברור לנו כי ישנם מתנגדים לתהליך, זו דרכו של עולם, חלקם מתנגדים מחוסר הבנת הצורך, חלקם מחוסר היכרות בפרטים, וחלקם מטעמים שונים, כאלו ואחרים, ואף חשוכים. אנו מצרים על מספר פרסומים בהם הוצגו דעות אשר אנו בטוחים שמייצגות מיעוט שולי בלבד. בטוחים אנו בצדקת דרכנו, ובתמיכה הרחבה אשר נקבל מכלל הקהילה, הן לצורך והן לדרך. נמשיך להיות קהילה מגוונת, המאפשרת להביע דעה, עמדה, מתחשבת בצורכי מיעוט, תומכת ומחוזקת.

אנו מקבלים חיזוקים ותמיכה מציבור רב ומגוון המבין אל ליבנו וצרכינו. למי מאתנו אין חתן/כלה, קרוב משפחה בן עדות המזרח, (בנוסף לאלו הגרים כאן)? האם מישהו בשנת 2021 מעלה על דעתו להדיר ציבור בשל עדותו? אחים אנו, ואנו בטוחים שאף אחד לא מתכוון לכך.

אנו מושיטים יד ולב, מזמינים את הציבור להגיע להתפלל ולהכיר גם נוסח זה של תפילה,

וכן, אנו פונים לקהילה, ולהנהגה, **לקיים שיח אמיתי מלב אל לב, יחד**.

בתפילה משותפת לסיעתא דשמיא,

שלום אחווה ורעות

יחד כל שבטי ישראל,

קבוצת מתפללי מניין עדות המזרח

עיון מדרשים ורק אחר כך.. דירות

חשוב לי שבמסגרת 'שיוך הדירות', אם ייצא לפועל, **הדבר הראשון** עליו יתנו המשייכים את הדעת יהיה גודל המגרש ומיקומו, ורק לאחר מכן ייבדק ערכו של המבנה עצמו.

ערכם הבסיסי של כל המבנים הוא כמעט זהה, אבל ההבדל בין המגרשים עליהם בנויים הבתים משמעותי מאד – אם זה גודל המגרש ואם זה פוטנציאל ההרחבה של הבית הבנוי עליו.

'דירות האמצע', כמו זו בה אנו מתגוררים, מהוות דוגמא למגרש שערכו נמוך משמעותית מ'דירות הצד'. אם נוסיף לשיקולים כביש או שביל שמקצרים את המגרש או צפיפות בין בתים, הפער הוא משמעותי עוד יותר.

יישום התהליך צריך **להתחיל** בבחינת שווי המגרשים. לאחר מכן יש להציג את מנגנון האיזון והפיצוי לכל חבר ורק לאחר מכן ניתן להתקדם לכיוון השיוך עצמו.

רותי יצרי

אלופים מסעף ה'מרוץ נתיבות השנתי'

ביום שישי האחרון, התקיים בנתיבות - המרוץ התחרותי השנתי. לאירוע הססגוני הגיעו רצים מרחוק ומקרוב, שהתרשמו עמוקות והתפעלו מהפארקים משובבי הנפש של העיר הגדלה בשנים האחרונות ומתפתחות בצעדי ענק.

הזינוק למרוץ היה ב'פארק האגם' והשתתפו בו רבים מנתיבות וסביבותיה, וביניהם רצים מסעד. רצי סעד היו בין המשתתפים והזוכים, ובראשם ליאל דניאלי, בת ה-13, בוגרת חוג 'ריצה הישגית' בקיבוץ, שקטפה את המקום הראשון! במרוץ ל-2 ק"מ, וגם רום חביביאן (מקים ומאמן קבוצת הריצה בסעד) לא אכזב כשהגיע במקום הראשון בקטגוריה עד גיל 21 ובמקום השני בדירוג הכללי. ברכות לזוכים, הידד למשתתפים!

דיווח מהשטח: עמיחי חביביאן

צ'אלוה משפחתית ורוח גבית

ביום שישי האחרון, השתתפו ב'מרוץ נתיבות' בני משפחתי: איתמר, אליעד וליאל שהצטרפו לנציגים נוספים ומכובדים מהקיבוץ. הייתה אווירה מחשמלת באוויר - מוזיקה, חולצות תואמות לכולם, דוכנים- ממש קרנבל!

המקצים התחרותיים היו של 5 ו 10 ק"מ ומקצה של ריצה והליכה של 2 ק"מ. ליאל בתי, התאמנה בקבוצת ריצה שרום חביביאן הקים בסעד והתאהבה בתחום. כיום היא רצה ב'אתלטי' הנגב בב"ש עם ליווי של רום ואביה - איתמר, ומשתתפת בתחרויות לריצות של 1.6-2 ק"מ. אליעד אחיה הבכור, מתאמן ב'אתלטי הנגב' ועתיד להשתתף בתחרויות.

איתמר (בעלי) השתתף עם קבוצת הילדים שהוא מלמד בב"ש 'קשת' שבשער הנגב, וכולם יחד רצו את מקצה 2 הקילומטרים כשרום מלווה את ליאל ונותן לה 'רוח גבית'. אליעד סיים במקום השני מכלל המשתתפים וראשון בקבוצת הגיל שלו, וליאל סיימה במקום הרביעי מכלל המשתתפים ובמקום הראשון מהנשים. בהחלט גאוה!

גיבורנו המקומי - רום חביביאן השתתף במרוץ במקצה ה 10 ק"מ והגיע למקום השני מכלל המשתתפים ומקום ראשון בקבוצת הגיל שלו. אלוף!

ילדה בשם רוני שמיר, מקבוצת ילדים שאיתמר מלמד, בת 10 בלבד, התחרתה במקצה ה 5 ק"מ והגיעה ראשונה מכל המשתתפים! הישג מרשים ובמיוחד לילדה בכיתה ד', ממש עילוי.

היה דבר נוסף שמשך את תשומת ליבי במרוץ וריגש אותי מאד.. אחרי שכולם הוזנקו והתקדמו, במקצה 2 הק"מ, הוזנקה קבוצה נוספת ומיוחדת של עמותת "מאירים" לילדים בעלי מוגבלויות. הילדים ומתנדבי העמותה רצו והניפו את דגל העמותה תוך שירה המעלה את מצב הרוח והמורל. כולם סיימו את המרוץ עם חיוך ענק ולב מלא. היה מרגש מאוד.

ואני? רצה בין הסירים, התנור ובין החוגים לקחת ולהחזיר וכמובן מעודדת, באהבה ובגאוה..

אז, היכון.. הכן.. צא!

עית דניאלי

לפגש ולקבל את ילדה מיוחדת

בשבוע הבא, נארח את נוגה רפל ובני משפחתה לקראת "חודש המודעות לבעלי צרכים מיוחדים".
נוגה פרסמה בשנה שעברה את ספרה "ואתאהב בסופה", ובו סיפורה של רעות בתה,
וההתמודדות המשפחתית עם גידול ילדה מיוחדת.

עמית, איתמר ושלומית - האחים והאחות של רעות, יספרו על הנושא מנקודת מבטם של אחים,
וילוו את סיפורם בשירה ובנגינה.

ביום שלישי, י"ב בכסלו, ה' 16.11.21
בשעה 20:30 בחדר אוכל ימין

למעוניינים לקרוא את הספר לפני המפגש - ישנם שני עותקים בספרייה, ואחד נוסף אצל משפחת רפל.
מוזמנים בשמחה,

מיכל אפרתי-ואצת תרבות

לקראת ערב הספר עם נגה רפל ומשפחתה אנו מביאים כאן את הדברים החמים שכתבה להם מרב גולד (רעייתו של יוסי,
כלתה של יוכבד גולד שלנו) לאחר הערב שנערך בעפרה.

"ואתאהב בסופה"

התאהבתי.

בלב פתוח וחשוף – ערב עם משפחת רפל, אמא נגה והילדים עמית, איתמר ושלומית. בערב זה מספרים בני
המשפחה על התמודדותם לאורך שנים עם לידתה וצמיחתה של רעות אחותם המיוחדת והשונה.

נגה חברתי כתבה ספר אישי על המסע שלה כאמא ועל משא בני ביתה בצמיחה והתבגרות עם רעות בת ה-32.

בכנות ובלבביות משתפים נגה והילדים ברגעים של יופי וקושי, צחוק ובכי, רוך וכעס, חמלה וצעקה. מספרים
ושרים את הדרך שעשו כל אחד בעצמו, וכולם כמשפחה.

הרבה אמת מחוספסת יש בערב הזה, אין בו ליטוש או אמירות מדויקות, יש בו נגיעות שנכנסות הכי עמוק.

חוויות מורכבות ועוצמתיות נאספות בחלל עם צלילי נגינה ושיר של עמית, איתמר ושלומית. אנחנו, הקהל, שרים
ומצטרפים לשירי-ערש ושירי-ארץ, והמילים והצלילים מובילים אותנו אל מקומות של חמלה ואהבת השונה.

אחאות לילדה שונה, אימהות נפתלת ורגישה, דואגת וחוששת ועם זאת אמיצה ונועזת להביא את הקושי, לבקש
עזרה, להיות חשופה וכנה בתוך הקהילה.

והקהילה, ישוב פועם ותומך, אנשים טובים ונוער שהם חלק, שותפי-אמת המושיטים יד ולב.

תודה לכם נגה, עמית, איתמר ושלומית על ערב מפעים בעדינותו וברגישותו. תודה לכם על הזכות להיכנס פנימה
אל מעגלי המשפחתיות המיוחדת, אל האהבה והרוך ממנה צמחתם.

ועוד תודה גדולה לבינו שבסוף הערב עלה ושיתף בהתרגשותו ובנקודת מבטו שלו למסע שלו כאבא.

קביצת תורים, וזימון תורים למרפאת השיניים

פתחנו טופס חדש ב"קהילנט" דרכו חברים יוכלו לבקש תור לרופא השיניים או השיננית. זאת בנוסף לדרכים הקיימות: השארת הודעה קולית במרפאת השיניים או פנייה לנורית קראוס הסייעת. השימוש בטופס קל ונוח ומומלץ להשתמש בו.

הגעה לטופס דרך האפליקציה של 'קהילנט', כפתור "קריאות וטפסים" ושם לבחור בטופס "בקשה לתור לרופא השיניים".

או במחשב, בקהילנט, תחת "שירות והזמנות" ושם לבחור "קריאות שירות וטפסים" ולבחור בטופס "בקשה לתור לרופא השיניים"

בנוסף, התחלנו לאחרונה להשתמש במודול התורים של הקהילנט לצורך ניהול התורים במרפאת השיניים.

ברגע שנורית קובעת לחבר תור, הוא מקבל הודעת SMS ודוא"ל עם פרטי התור. וכן תזכורת 24 שעות לפני התור. לחברים מבוגרים נמשיך לשלוח את הזימון לתור בפתקים.

בברכת שיניים בריאות,

נורית קראוס – מרפאת השיניים

איילת ברנצ – קהילנט'

* בהזדמנות זו - ניתן להשתמש במערכת התורים של "קהילנט" לצרכים נוספים, וכן לניהול משאבים כמו מועדונים, חדרי ישיבות – המעוניינים ליישם זאת, מוזמנים לפנות אליי – איילת ברנע.

זימון זוי

ברכות לבר המצווה
להדס וקראל ולכל המשפחה
איחולים שמחות ולנחת!

לאסתר (אחות המרפאה) ואשרי זוי
מזל טוב להולדת הבן
שתזכו לאושר ונחת-קהילת סעד!

לאילנה רחל נימן – ברכות לבר המצווה!
לתמר ונתנאל, איילת ובני אחיטוב, איילת ואלד לכל המשפחה
איחולים שמחות ולאושר!

לכרמלה ושלומיק קוט ולכל המשפחה ברכות להולדת הננינה
נכדה לריקי ונוצט קוט, בת למרים ויותם קוט
איחולים שמחות ולנחת!

שבת ארלון-תשפ"ב

קהילת סעד היקרה ה' עמכם,

אי אפשר שלא להרגיש את האנרגיות והעוצמות שבאוויר
לקראת השבת שבפתח,
השבת לה חיכינו, התארגנו ועמלנו ימים ולילות
שבת ארגון של סניף סעד תשפ"ב!
נשמח לשתף אתכם בטעימה קטנה
מהנעשה בסניפנו הקט בחודש האחרון.
במחשבה שניה, אולי פשוט יותר לשתף מה לא עשינו?
אז..

לא נחנו לרגע
לא הפסקנו לחשוב
לא הפסקנו להתכונן
לא הפסקנו לעשות חזרות
לא הפסקנו לצחוק
לא הפסקנו להתלכך (נו ברור.. צבענו קירות)
לא הפסקנו לחכות (לשבת כמובן)
לא הפסקנו להתרגש
ואנחנו עדיין מתרגשים!

בהתרגשות גדולה סניף סעד גאה להציג:

שבת ארגון תשפ"ב !!

מה בתוכנית?

ערב שבת:

16: 10 תפילה סניפית חגיגית בבית כנסת חטיבה

סעודת חבריא ב'

פעולת חבריא ב' עם השליחים

יום שבת:

11: 00 קידוש סניפי ופעולה של השליחים

14: 15 תפילת מנחה

מפקד סניפי

פעולה סניפית עם השליחים

ההורים מוזמנים במהלך כל השבת לראות את הקירות

מוצאי שבת:

18: 30 התכנסות לתהלוכה חגיגית מרחבת הסניף.

מפקד העלאת שבטים ודגלנות ברחבת הכולבו. הופעות בחדר אוכל.

23: 00 השבעה לשבט החדש

בברכת חברים לתורה ועבודה!

סעד סעד תשפ"ב ושיילת הקואונורית